

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย :

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ

(๑) หนังสือ :

กมล รอดคล้าย. คู่มือการบริหารศูนย์ฯ ในวัด. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๓๗.

กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการบริหารการศึกษาของคณะสงฆ์. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๒๘.

กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือพระสังฆาธิการ. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๔๐.

กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการบริหารคณะสงฆ์. (กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๒๘.

กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือพระสังฆาธิการว่าด้วยเรื่องการคณะสงฆ์และ

การพระศาสนา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๔๐.

กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือพระสังฆาธิการว่าด้วยเรื่องการคณะสงฆ์และ

การพระศาสนา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๔๒.

กองพุทธศาสนสถาน สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. พัฒนาวัด ๕๒. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, ๒๕๕๓.

กองแผนงาน กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือพระสังฆาธิการว่าด้วยพระราชบัญญัติ

กฎ ระเบียบ และคำสั่งของคณะสงฆ์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา,

๒๕๔๒.

ธานีรินทร์ ศิลปจารุ. การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ ๕,

กรุงเทพมหานคร: บริษัท วี อินเตอร์ พรินท์, ๒๕๔๕.

พงศ์ หวดา. จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : บริษัท โอ เอส

พรินต์เฮาส์ จำกัด, ๒๕๔๐.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพมหานคร : ศิริวัฒนาอินเตอร์พรินท์, ๒๕๔๒.

พระครูโสภณพิทยาภรณ์. การปกครองคณะสงฆ์ไทย. กรุงเทพมหานคร:

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๒.

พระธรรมวิมลโมลี. คู่มือสมภาร การปกครองวัด. กรุงเทพมหานคร : มังกรการพิมพ์และโฆษณา, ๒๕๓๑.

พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตโต). พุทธวิธีการบริหาร. (กรุงเทพมหานคร :

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๕.

พระพุทธวรญาณ. ธรรมเนียมปฏิบัติ : ๑๐๐ ปี พระพุทธวรญาณ. พิมพ์ครั้งที่ ๒

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๘.

พระมหาประยูร ธมฺมจิตโต. คู่มือสมภาร บทบาทใหม่ของสถาบันสงฆ์. กรุงเทพมหานคร :

มังกรการพิมพ์และโฆษณา, ๒๕๓๑.

พระมหาไพฑูรย์ วรรณบุตร. การบริหารคณะสงฆ์ไทย. (กรุงเทพมหานคร:

มหาวิทยาลัยศรีปทุม, ๒๕๕๐.

พระราชวรมนี (ประยุทธ์ ปยุตโต). สถาบันสงฆ์ในสังคมไทย. (กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๒๗).

พระวิสุทธิกัทรธาดา (ประสิทธิ์ พุทธิมรฺส), พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ และกฎหมายอาญา,

(กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๗), หน้า ๒๓๒.

พระไพศาล วิสาโล. พระพุทธศาสนาไทยในอนาคตแนวโน้มและทางออกจากวิกฤต.

กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์, ๒๕๔๖.

ไพฑูรย์ เจริญพันธุ์วงศ์. พฤติกรรมองค์กรและการบริหาร, กรุงเทพมหานคร:

โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๐.

รศ.ดร.บุญชม ศรีสะอาด. วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย, พิมพ์ครั้งที่ ๒ มหาสารคาม:

สุวีริยาสาส์น จัดพิมพ์, ๒๕๔๑.

รฐา ภูไพบูลย์. การพยาบาลครอบครัว : แนวคิดทฤษฎีและการนำมาใช้. ขอนแก่น :

ขอนแก่นการพิมพ์, ๒๕๓๗.

วราคม ทีสุกะ. สังคมวิทยาสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มิตรสยาม, ๒๕๒๗.

ศักดิ์ไทย สุรกิจาวรร. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, ๒๕๔๕.

สมเด็จพระธีรญาณมุนี. สมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงชินวราลงกรณ. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด

เจริญการพิมพ์, ๒๕๒๗).

สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า. การเผยแผ่พระพุทธศาสนา. คู่มือพระสังฆาธิการว่าด้วย เรื่อง

การคณะสงฆ์และการพระศาสนา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๔๐.

สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) อรรถมานะ. พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพมหานคร :

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๑.

สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดอำนาจเจริญ. การปฏิบัติงานพระพุทธศาสนา โครงการประชุม

พระสังฆาธิการเจ้าคณะจังหวัดและเจ้าคณะอำเภอ. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๔๖.

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. คู่มือการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมที่เป็นมาตรฐาน

สำหรับวัด. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, ๒๕๕๐.

สำนักส่งเสริมศึกษาและบริการสังคม. บทบาทของพระสงฆ์ : ผู้นำสังคมในการอนุรักษ์มรดก

ศิลปวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๔.

สุชา จันทรเฒ และสุรางค์ จันทรเฒ. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : แพรววิทยา, ๒๕๒๐.

เอนก สิทธิประศาสน์. การบริหารการพัฒนาประเทศ. กรุงเทพมหานคร: เทสทิบาล ๘, ๒๕๓๐.

(๒) วิทยานิพนธ์ :

กรรณิกา ขวัญอารีย์. “บทบาทผู้นำท้องถิ่นต่อการแก้ไขปัญหาแรงงานเด็กในชุมชนที่มีระดับการ

พัฒนาต่างกัน: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดสุรินทร์”, วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๓๕.

ชัยนุกร พรภาณุวิทย์. “ศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการจัดการ

ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาจังหวัดแพร่”,

วิทยานิพนธ์ : มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพมหานคร, ๒๕๔๐.

ธัญพร พงษ์โสภณ. “บทบาทของพระสงฆ์สื่อบุคคลในการชี้แนะและ ปลุกจิตสำนึกประชาชนใน

ชนบท เพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น : กรณีศึกษา พระสังฆาธิการระดับ

เจ้าอาวาส จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,

๒๕๓๕.

พระครูพิศาลดิธธรรม. “ประสิทธิภาพการบริหารจัดการวัดของเจ้าอาวาสในเขตธนบุรี

กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย:

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓.

พระครูไพโรจน์สารคุณ (สุเทพ งามละมัย). “ทักษะการบริหารจัดการวัดของเจ้าอาวาสในอำเภอ

ลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย:

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓.

พระครูอุทัยกิจพิพัฒน์ (วิรัตน์ สุกอินทร์). “การศึกษาภาวะผู้นำของพระสังฆาธิการจังหวัดอุทัยธานี ตามหลักสัปตปริสสธรรม ๗”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔.

พระวัชรชัย จารุขมโม (ศรีสุข). “ประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์: กรณีศึกษา วัดในอำเภอหนองแขง จังหวัดสระบุรี”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓.

พระศุภลักษณ์ ปัญญาโว (พิมพ์ดี). “ศึกษาการบริหารงานคณะสงฆ์อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔.

พระปลัดเกียรติศักดิ์ สันทวีวรกุล. “ศึกษาเรื่องบทบาทของพระสังฆาธิการในการบริหาร กิจการคณะสงฆ์จังหวัดกระบี่”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๘.

พระปลัดสัมฤทธิ์ เทวธมโม (เป็จิตตั้ง). “บทบาทภารกิจพระสังฆาธิการผู้ทรงสมณศักดิ์ ในจังหวัดขอนแก่นที่มีต่อการพัฒนาสังคมไทย”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓.

พระพลชัย ขุนทอง . “ศึกษาเรื่องศึกษาปัญหาการบริหารกิจการคณะสงฆ์ในเขตการปกครอง คณะสงฆ์อำเภอลำน้ำเค็ม จังหวัดสระแก้ว”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยบูรพา. ๒๕๕๐.

พระวิฑูรย์ □ □ านเมธิ (บุญพร้อม). “การศึกษาคำคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารกิจการ คณะสงฆ์ในจังหวัดหนองบัวลำภู”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔.

พระมหาภุชญา นันทเพชร. “ทัศนคติพระสงฆ์ต่อบทบาทการพัฒนาสังคม”, วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๔๐.

พระมหาธนาชัย ดนุติปาโล (แสนณรงค์). “ศึกษาบทบาทการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของ พระวิกรมมุนี (บุญรอด ปัญญาโว). ”วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔.

พระมหาบุญมี วรรณวิเศษ. “บทบาทพระสงฆ์ในการพัฒนาสังคม: ศึกษาเฉพาะกรณี พระธรรมวิสุทธิมงคล (บัว □ านสมฺปนฺโน)”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๔๔.

พระมหาประยงค์ อุปเสน. “บทบาทพระสงฆ์ในการบริหารและการจัดการศูนย์อบรมเด็กก่อน

เกณฑ์ในวัด : ในกรณีศึกษาศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในเขตจังหวัดหนองคาย”,

คณะสังคมศาสตร์,มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๓๕.

พระมหาปัญญา สุขสงค์. “ศึกษาบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาสังคมศึกษาเฉพาะกรณี :

พระพิศาล ธรรมพาที (พระอาจารย์พะยอม กลุยาโน) ” , ภาคนิพนธ์ ศศ.ม.

(นโยบายและการวางแผนสังคม) มหาวิทยาลัยเกริก, กรุงเทพมหานคร: ๒๕๔๑.

พระมหาสมชาย เจริญกิจ. “ ศึกษาวัดในพระพุทธศาสนาที่พึงประสงค์”. สำนักหอสมุด :

มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๔๐.

พระมหาสังวรณี เทศน้า. “ศึกษาเรื่อง บทบาทของเจ้าอาวาสกับการพัฒนาชุมชน”.

วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (พุทธศาสนศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย :

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๐.

พระมหาสังเวียร ปญฺญารโ (ศรีมันตะ). “ศึกษาบทบาทของเจ้าอาวาสกับการพัฒนาชุมชน”.

วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(พุทธศาสนศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย :

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ , ๒๕๕๐.

พระมหาวิเชียร ชาญณรงค์. “บทบาทพระสงฆ์ในการนำหลักธรรมมาใช้ในการทำกิจกรรมงาน

พัฒนาชุมชน เพื่อ ลด ละ เลิก อบายมุข: ศึกษาเฉพาะกรณีพระครูศีลวราภรณ์

(เฉลิม □ □ติสฺสโล)”, วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๗.

พระมหาวิสมัญญา ทูยไทสงค์. “บาบาทพระสงฆ์ในการส่งเสริมองค์กรชุมชนศึกษากรณี:

กลุ่มสังฆะสะสมทรัพย์จังหวัดตราด”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๔.

พระมหาอาคม ปญฺญารโ. “ ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำของเจ้าอาวาสและผู้นำชุมชนต่อการพัฒนาวัด

เป็นศูนย์กลางชุมชน : กรณีศึกษาวัดธรรมยุตในเขตจังหวัดพัทลุง”, วิทยานิพนธ์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, ๒๕๔๖.

วิฑูรย์ กลิผล. “ศึกษาเรื่อง บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาสังคมภาคตะวันตก,

วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.(การบริหารการศึกษา)มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี: ๒๕๔๑.

วีระ เกตุหอม. “ศึกษาความคิดเห็นของพระสงฆ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่ศึกษาอยู่ในระดับ

ปริญญาโทของมหาวิทยาลัยสงฆ์”, วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขา สิ่งแวดล้อมศึกษา,บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๓๕.

อารีย์ สวัสดิ์สาดีและคณะ. บทบาทของผู้บริหารฝ่ายทรัพยากรบุคคลในการบริหารผู้มีวุฒิสามารถ,

คณะรัฐประศาสนศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๔๘.

อจฺฉรวรรณ วงศ์อุปราช.“ ศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของพระสงฆ์”.

วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พุทธศาสนศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย :

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๔.

(๓) เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ :

ชำเลื่อง วุฒิจันทร์. การพัฒนาวัดเป็นศูนย์กลางชุมชน, การแสวงหาเส้นทางการพัฒนาชนบทของ
พระสงฆ์ไทย, ปี ๒๕๒๖.

ธงชัย สันติวงษ์. เอกสารคำบรรยาย, การบริหารวัดยุคใหม่ หลักการจัดการ, สำนักส่งเสริมและ
บริการสังคมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นำทรัพย์ จันทรหอม. การทำวัดให้เป็นศูนย์กลางของชุมชน, การแสวงหาเส้นทางการพัฒนา
ชนบทของพระสงฆ์ไทย, ปี ๒๕๒๖,

พระครูมงคลคีตวงศ์ และคณะ. พระสงฆ์กับการพัฒนาชนบท

พระเทพปริยัติสุธี (วรวิทย์). เอกสารประกอบคำบรรยายเรื่องการคณะสงฆ์และการพระศาสนา,
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

พระธรรมญาณมุนี. วัดช่วยชาวบ้านได้อย่างไร.การแสวงหาเส้นทาง การพัฒนาชนบทของ
พระสงฆ์ไทย, กรุงเทพมหานคร : เอกสารอัดสำเนา, ๒๕๒๖.

พระพุทธรญาณ. ธรรมญาณนิพนธ์ : ๑๐๐ ปีพระพุทธรญาณ

พระมหาธุ่น ธีระปญฺโญ. พระสงฆ์กับการพัฒนาชนบท, การแสวงหาเส้นทางการพัฒนาชนบท
ของพระสงฆ์ไทย.

สำนักงานเจ้าคณะอำเภอเมืองลำปาง. บัญชีสำรวจพระภิกษุสามเณรประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๕,
(เอกสารอัดสำเนา)